

Joi, 16 februarie 2017

P8_TA(2017)0048

Posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene**Rezoluția Parlamentului European din 16 februarie 2017 referitoare la posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene (2014/2248(INI))**

(2018/C 252/22)

Parlamentul European,

- având în vedere în special articolele 1, 2, 3, 6, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 48 și 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 119, 120-126, 127-133, 136-138, 139-144, 194 și 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și protocoalele anexate acestora,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere raportul din 22 iunie 2015 al Președintelui Comisiei Europene elaborat în strânsă cooperare cu președinții Consiliului European, al Parlamentului European, al Băncii Centrale Europene și al Eurogrupului și intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei” („Raportul celor cinci președinți”) ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa legislativă din 19 noiembrie 2013 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾ și Decizia sa din 19 noiembrie 2013 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere cadrul financiar multianual (CFM) ⁽⁴⁾ și acordul interinstituțional ⁽⁵⁾, adoptate la 2 decembrie 2013,
- având în vedere raportul final și recomandările din decembrie 2016 ale Grupului la nivel înalt privind resursele proprii ⁽⁶⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 18-19 februarie 2016 privind o nouă înțelegere pentru Regatul Unit în cadrul Uniunii Europene, care a devenit nulă din cauza deciziei Regatului Unit de a părăsi Uniunea,
- având în vedere votul Regatului Unit în favoarea părăsirii UE în cadrul referendumului privind apartenența la UE,
- având în vedere sondajul Eurobarometru standard nr. 84 din toamna anului 2015, intitulat „Opinia publică în Uniunea Europeană”, precum și sondajul Eurobarometru special al Parlamentului European din iunie 2016, intitulat „Europenii în 2016: impresii și așteptări, lupta împotriva terorismului și a radicalizării”;
- având în vedere Avizul 2/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la proiectul de acord privind aderarea UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția europeană a drepturilor omului”) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_ro.pdf

⁽²⁾ JO C 436, 24.11.2016, p. 49.

⁽³⁾ JO C 436, 24.11.2016, p. 47.

⁽⁴⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽⁵⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/budget/mff/hlgor/library/reports-communication/hlgor-report_20170104.pdf

⁽⁷⁾ Avizul 2/13 al Curții de Justiție din 18 decembrie 2014.

Joi, 16 februarie 2017

- având în vedere Decizia Consiliului European din 28 iunie 2013 de stabilire a componenței Parlamentului European ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la problemele constituționale ale unei administrări pe mai multe niveluri a Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 aprilie 2014 referitoare la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la alegerile pentru Parlamentul European din 2014 ⁽⁴⁾ și Rezoluția sa din 4 iulie 2013 referitoare la îmbunătățirea modalităților practice de organizare a alegerilor pentru Parlamentul European din 2014 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2013 referitoare la stabilirea sediilor instituțiilor Uniunii Europene ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 octombrie 2015 referitoare la inițiativa cetățenească europeană ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2015 referitoare la reforma legislației electorale a Uniunii Europene ⁽⁸⁾ și propunerea sa de modificare a Actului privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 iunie 2016 referitoare la decizia de a părăsi UE în urma referendumului din Regatul Unit ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la îmbunătățirea funcționării Uniunii Europene valorificând potențialul Tratatului de la Lisabona ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la capacitatea bugetară pentru zona euro ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ⁽¹²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ⁽¹³⁾,
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 16 septembrie 2015 ⁽¹⁴⁾ și Avizul Comitetului Regiunilor din 8 iulie 2015 ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere declarația „O integrare europeană mai profundă: calea de urmat” a președinților Camerei Deputaților din Italia, Adunării Naționale din Franța, Bundestagului Germaniei, Camerei Deputaților din Luxemburg, semnată la 14 septembrie 2015 și aprobată în prezent de mai multe camere parlamentare naționale din UE,

⁽¹⁾ JO L 181, 29.6.2013, p. 57.

⁽²⁾ JO C 468, 15.12.2016, p. 176.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0378.

⁽⁴⁾ JO C 419, 16.12.2015, p. 185.

⁽⁵⁾ JO C 75, 26.2.2016, p. 109.

⁽⁶⁾ JO C 436, 24.11.2016, p. 2.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0382.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0395.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0294.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0049.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0050.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0409.

⁽¹³⁾ JO L 251, 16.9.2016, p. 1.

⁽¹⁴⁾ JO C 13, 15.1.2016, p. 183.

⁽¹⁵⁾ JO C 313, 22.9.2015, p. 9.

Joi, 16 februarie 2017

- având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor din 31 ianuarie 2013 intitulat „Consolidarea cetățeniei Uniunii: promovarea drepturilor electorale ale cetățenilor UE” ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru control bugetar (A8-0390/2016),
- A. întrucât prezenta rezoluție urmărește să ofere soluții la care nu se poate ajunge cu ajutorul instrumentelor pe care tratatele le pun la dispoziție în prezent și care pot fi aplicate, așadar, numai printr-o viitoare modificare a tratatelor, atunci când sunt întrunite condițiile prealabile;
- B. întrucât incapacitatea instituțiilor UE de a face față crizelor profunde și multiple cu care se confruntă în prezent Uniunea – așa-numita „poli-criză”, inclusiv consecințele financiare, economice, sociale și în materie de migrație ale acesteia – și ascensiunea partidelor populiste și a mișcărilor naționaliste au condus toate la nemulțumirea crescândă a unui segment din ce în ce mai mare al populației cu privire la funcționarea Uniunii Europene;
- C. întrucât aceste provocări semnificative la nivel european nu pot fi gestionate individual de către statele membre, ci doar printr-un răspuns comun din partea Uniunii Europene;
- D. întrucât progresele în direcția unei Uniuni care își poate îndeplini într-adevăr promisiunile și obiectivele sunt împiedicate de eșecul guvernancei, eșec cauzat de încercarea neîntreruptă și sistematică de a obține unanimitatea în cadrul Consiliului (care se bazează în continuare pe așa-numitul compromis de la Luxemburg) și de lipsa unei autorități executive unice și credibile care să dețină legitimitate democratică deplină și competența de a adopta măsuri efective într-o gamă largă de politici; întrucât exemplele recente, cum ar fi gestionarea necorespunzătoare a fluxurilor migratorii, ritmul lent de redresare a băncilor noastre în urma izbucnirii crizei financiare și lipsa unui răspuns comun imediat la amenințarea internă și externă a terorismului, au demonstrat perfect inabilitatea Uniunii de a reacționa rapid și cu eficacitate;
- E. întrucât Uniunea Europeană nu poate satisface așteptările cetățenilor europeni, deoarece tratatele actuale nu sunt exploatate la întregul lor potențial și nu furnizează toate instrumentele, competențele și procedurile decizionale necesare pentru a aborda în mod eficace aceste obiective comune;
- F. întrucât, împreună cu lipsa unei viziuni comune a statelor membre asupra viitorului continentului nostru, această problemă a dus la niveluri fără precedent ale „euroscepticismului”, care conduce la o revenire la naționalism și riscă să submineze Uniunea și să ducă eventual la destrămarea acesteia;
- G. întrucât, în loc să promoveze Uniunea, sistemul prin care statele membre recurg la soluții personalizate („à la carte”), sistem consolidat și mai mult prin Tratatul de la Lisabona, a sporit complexitatea Uniunii și a accentuat diferențele din interiorul acesteia; întrucât, în pofida flexibilității oferite de tratate, mai multor state membre li s-au acordat numeroase clauze de neparticipare la nivelul legislației primare, iar acest lucru a creat un sistem opac de cercuri de cooperare care se intersectează și împiedică controlul democratic și responsabilizarea;
- H. întrucât tratatele oferă forme de integrare flexibilă și diferențiată la nivelul legislației secundare, prin intermediul instrumentelor de cooperare consolidată și structurată, care ar trebui să se aplice doar unui număr limitat de politici, fiind, în același timp, favorabile incluziunii, pentru a permite tuturor statelor membre să participe; întrucât, după 20 de ani de la introducerea cooperării consolidate, impactul acesteia rămâne limitat; întrucât cooperarea consolidată a fost acordată în trei cazuri, și anume în ceea ce privește normele comune privind legea aplicabilă în divorțurile cuplurilor internaționale, brevetul european cu efect unitar și introducerea taxei pe tranzacțiile financiare (TTF); întrucât cooperarea consolidată trebuie utilizată ca prim pas către integrarea în mai mare măsură a politicilor, cum ar fi politica de securitate și apărare comună (PSAC), și nu ca o modalitate de a facilita soluții personalizate („à la carte”);
- I. întrucât metoda comunitară trebuie menținută, și nu subminată prin soluții interguvernamentale, nici măcar în domeniile în care nu toate statele membre îndeplinesc condițiile de participare;

⁽¹⁾ JO C 62, 2.3.2013, p. 26.

Joi, 16 februarie 2017

- J. Întrucât moneda euro este totuși moneda Uniunii [articolul (3) alineatul (4) din TUE], Regatul Unit a obținut o derogare de la adoptarea monedei euro (Protocolul nr. 15), Danemarca dispune de o derogare de natură constituțională (Protocolul nr. 16), Suedia a încetat să mai respecte criteriile de convergență către euro și posibilitatea ca Grecia să renunțe la moneda unică a fost discutată deschis în cadrul Consiliului European; întrucât toate statele membre au obligația contractuală de a adera la moneda unică după ce îndeplinesc toate criteriile necesare; deși nu s-a stabilit niciun calendar pentru statele membre care adoptă moneda euro după crearea acesteia;
- K. întrucât, în ceea ce privește spațiul Schengen, libera circulație a persoanelor și eliminarea, în consecință, a controalelor la frontierele interne, încorporate toate în mod oficial în tratate, Regatului Unit și Irlandei li s-au acordat clauze de neparticipare; întrucât alte patru state membre nu participă, dar au obligația de a face acest lucru, în timp ce trei țări terțe beneficiază de clauza de participare; întrucât această fragmentare nu numai că împiedică eliminarea în totalitate a frontierelor interne, ci comportă și dificultăți pentru crearea unei adevărate piețe interne și a unui spațiu de libertate, securitate și justiție complet integrat; reamintește că integrarea în spațiul Schengen trebuie să rămână un obiectiv pentru toate statele membre ale UE;
- L. întrucât clauzele de neparticipare acordate unor state membre individuale pun în pericol aplicarea uniformă a dreptului Uniunii Europene, duc la o complexitate excesivă a guvernării, amenință coeziunea Uniunii și subminează solidaritatea în rândul cetățenilor săi;
- M. întrucât, de la Tratatul de la Lisabona, într-un ritm accelerat și mai mult de criza economică, de cea financiară, de cea a migrației și de cea a securității, Consiliul European și-a extins competențele pentru a include gestionarea de zi cu zi prin adoptarea unor instrumente interguvernamentale în afara cadrului UE, în pofida faptului că rolul său este de a oferi Uniunii impulsurile necesare dezvoltării sale și de a defini orientările și prioritățile politice generale, f [articolul 15 alineatul (1) din TUE];
- N. întrucât dependența de unanimitate în Consiliul European și incapacitatea acestuia de a ajunge la unanimitate au condus la adoptarea unor instrumente interguvernamentale în afara cadrului juridic al UE, precum Mecanismul european de stabilitate (MES), Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare (TSCG sau „Pactul bugetar”); întrucât se poate spune același lucru și despre acordul cu Turcia privind criza refugiaților din Siria;
- O. întrucât, deși articolul 16 din TSCG prevede că, în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare (înainte de 1 ianuarie 2018), trebuie să se adopte măsurile necesare pentru a încorpora Pactul bugetar în cadrul juridic al Uniunii și deși dispoziții similare sunt incluse în Acordul interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție, este clar că reziliența zonei euro, inclusiv finalizarea uniunii bancare, nu se pot realiza fără o consolidare fiscală suplimentară și fără a institui, totodată, o formă de guvernare mai fiabilă, eficace și democratică;
- P. întrucât acest nou sistem de guvernare presupune că Comisia Europeană urmează să devină guvern veritabil, responsabil în fața Parlamentului și în măsură să formuleze și să pună în aplicare politicile fiscale și macroeconomice comune de care zona euro are nevoie și trebuie să fie dotat cu o trezorerie și un buget proporționale cu amploarea sarcinilor care îi revin; întrucât acest lucru presupune o reformă a Tratatului de la Lisabona, pe lângă măsurile prevăzute de legislația primară actuală;
- Q. întrucât acest lucru este valabil și în cazul reformei și modernizării necesare a resurselor financiare ale întregii Uniuni Europene; întrucât s-a ajuns la un acord privind cadrul financiar multianual actual (CFM) numai în urma unor negocieri îndelungate și dificile și întrucât acordul a fost însoțit de decizia de a înființa un grup la nivel înalt care să reexamineze sistemul de venituri din resurse proprii ale Uniunii Europene și care urmează să își comunice constatările în 2016; întrucât actualul CFM limitează foarte mult autonomia financiară și politică a Uniunii, deoarece cea mai mare parte a veniturilor este formată din contribuții naționale din partea statelor membre și o mare parte a cheltuielilor sunt deja determinate, acestea fiind restituite aceluiași state membre; întrucât contribuțiile naționale bazate pe PNB/VNB au devenit, de departe, cea mai mare sursă a veniturilor;

Joi, 16 februarie 2017

- R. întrucât actualul CFM este inferior precedentului, în termeni nominali, deși circumstanțele impun eforturi bugetare majore pentru a acorda asistență refugiaților și pentru a stimula creșterea economică, coeziunea socială și stabilitatea financiară;
- S. întrucât cerința de unanimitate în ceea ce privește politica fiscală împiedică combaterea existenței paradisurilor fiscale în cadrul Uniunii Europene și politicile fiscale dăunătoare ale statelor membre; întrucât multe dintre aceste practici distorsionează funcționarea pieței interne, pun în pericol veniturile statelor membre și, în cele din urmă, transferă sarcina cetățenilor și IMM-urilor;
- T. întrucât Uniunea Europeană este un sistem constituțional bazat pe statul de drept; întrucât tratatele ar trebui să fie modificate astfel încât Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) să devină competentă în toate aspectele legislației UE, în conformitate cu principiul separației puterilor;
- U. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților; întrucât instrumentele existente ale UE pentru evaluarea și sancționarea încălcărilor acestor principii de către statele membre s-au dovedit a fi insuficiente; întrucât procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor lansate împotriva unor acte sau acțiuni juridice specifice ale unui stat membru care încalcă dreptul UE sunt inadecvate pentru a combate încălcările sistemice ale valorilor fundamentale ale UE; întrucât, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE, Consiliul este obligat să hotărască cu o majoritate de patru cincimi din membrii săi pentru a constata un risc clar de încălcare gravă a valorilor fundamentale, iar în temeiul articolului 7 alineatul (2) din TUE, Consiliul European este obligat să hotărască în unanimitate pentru a constata existența unei încălcări grave și persistente; întrucât, în consecință, nu au fost invocate nici măsura preventivă întemeiată pe articolul 7 alineatul (1) din TUE, nici mecanismele de sancționare întemeiată pe articolul 7 alineatele (2) și (3);
- V. întrucât UE pare a fi mai în măsură să influențeze politicile statelor membre cu privire la drepturile fundamentale, statul de drept și corupție atunci când acestea au încă statutul de țări candidate; întrucât mecanismul statului de drept ar trebui aplicat cu o forță egală tuturor statelor membre;
- W. întrucât această revizuire este necesară și pentru a reechilibra și a reinnoi radical funcționarea Uniunii, astfel încât reglementarea să fie mai puțin birocratică, iar elaborarea politicilor să fie mai eficace, mai apropiată de nevoile cetățenilor; întrucât Uniunea impune deținerea competențelor necesare pentru a realiza progrese în direcția unora dintre obiectivele sale declarate, cum ar fi finalizarea pieței unice, inclusiv uniunea energetică, coeziunea socială și urmărirea ocupării depline a forței de muncă, gestionarea echitabilă și în comun a migrației și a azilului, precum și o politică de securitate internă și externă;
- X. întrucât crearea unui dialog sistematic cu organizațiile societății civile și consolidarea dialogului social la toate nivelurile, în conformitate cu principiul prevăzut la articolul 11 din TFUE, sunt esențiale pentru victoria asupra euroscepticismului și pentru reafirmarea importanței dimensiunii bazate pe solidaritate a Europei, a coeziunii sociale și a construirii unei democrații participative și favorabile incluziunii, în completarea democrației reprezentative;
- Y. întrucât în ultimii zece ani situația securității în Europa s-a deteriorat semnificativ, în special în vecinătatea noastră, niciun stat membru nemaiputând să își garanteze securitatea internă și pe cea externă de unul singur;
- Z. întrucât reducerea capacităților de apărare ale Europei i-a limitat capacitatea de a propaga stabilitatea dincolo de frontierele sale imediate; întrucât acest lucru merge mână în mână cu reticența SUA, aliații noștri, de a interveni atunci când Europa nu este pregătită să își asume partea sa de responsabilități; întrucât politica de apărare în UE ar trebui să fie consolidată și ar trebui instituit un parteneriat UE-NATO cuprinzător, permițând, în același timp, Uniunii să acționeze în mod autonom în operațiunile din străinătate, în principal în vederea stabilizării vecinătății sale; întrucât aceasta înseamnă că este nevoie de o cooperare mai intensă între statele membre, precum și de integrarea unora dintre capacitățile lor de apărare într-o comunitate europeană a apărării, ambele în concordanță cu noua strategie de securitate europeană;

Joi, 16 februarie 2017

- AA. întrucât nu a fost aplicată niciuna dintre clauzele pasarelă prevăzute de Tratatul de la Lisabona pentru a raționaliza guvernanta Uniunii și este puțin probabil ca acest lucru să se întâmple în condițiile actuale; întrucât, dimpotrivă, ca urmare a deciziei Consiliului European din 18-19 iunie 2009 privind reducerea numărului de comisari, astfel cum s-a prevăzut în Tratatul de la Lisabona, clauza excluderii s-a aplicat imediat;
- AB. întrucât alegerile parlamentare europene din 2014 au condus pentru prima dată în mod direct la numirea unui candidat la postul de Președinte al Comisiei; întrucât, cu toate acestea, cetățenii nu au avut posibilitatea de a vota în mod direct candidații; întrucât caracterul supranațional al alegerilor europene ar trebui să fie consolidat și mai mult prin introducerea unui temei juridic clar care să asigure păstrarea și dezvoltarea acestui sistem; întrucât, în plus, cetățenii înțeleg cu greu care este relația dintre Președintele Comisiei și Președintele Consiliului European;
- AC. întrucât votul în favoarea părăsirii Uniunii Europene de la referendumul din Regatul Unit a amplificat considerabil caracterul urgent al reformării Uniunii; întrucât negocierile privind stabilirea modalităților de retragere a Regatului Unit trebuie să țină seama și de cadrul viitoarelor relații ale acestei țări cu Uniunea; întrucât acest acord trebuie să fie negociat în conformitate cu articolul 218 alineatul (3) din TFUE și să fie încheiat în numele Uniunii de Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, după obținerea aprobării Parlamentului European; întrucât Parlamentul ar trebui să fie, așadar, pe deplin implicat pe parcursul întregului proces de negociere;
- AD. întrucât ieșirea Regatului Unit din Uniune ar crea ocazia de a reduce complexitatea Uniunii și de a preciza ce înseamnă cu adevărat statutul de stat membru al Uniunii; întrucât este absolut necesar un viitor cadru clar al relațiilor UE cu țările terțe din vecinătatea sa (Regatul Unit, Norvegia, Elveția, Turcia, Ucraina etc.); întrucât părinții fondatori ai Uniunii prevăzuseră deja un tip de „statut de asociat”;
- AE. întrucât, în cursul acestui exercițiu important, tratatele conferă Parlamentului European șase competențe specifice, și anume: dreptul de a propune modificări ale tratatelor [articolul 48 alineatul (2) din TUE], dreptul de a fi consultat de Consiliul European la modificarea tratatelor [articolul 48 alineatul (3) primul paragraf din TUE], dreptul de a solicita convocarea unei convenții împotriva voinței Consiliului European [articolul 48 alineatul (3) al doilea paragraf din TUE], dreptul de a fi consultat cu privire la decizia Consiliului European de modificare, integrală sau parțială, a dispozițiilor părții a treia din TFUE [articolul 48 alineatul (6) al doilea paragraf din TUE], dreptul de a iniția o redistribuire a locurilor în Parlament înainte de următoarele alegeri [articolul 14 alineatul (2) din TUE] și dreptul de a propune o procedură electorală uniformă [articolul 223 alineatul (1) din TFUE];
- AF. întrucât rolul Comitetului Economic și Social European (CESE) și cel al Comitetului Regiunilor (CoR) trebuie garantate, aceștia fiind reprezentanții instituționali ai organizațiilor societății civile și ai actorilor regionali și locali, dat fiind că avizele lor contribuie la creșterea legitimității democratice a procesului de elaborare a politicilor și a celui legislativ;
- AG. întrucât o majoritate clară a guvernelor regionale și locale ale Uniunii și-au exprimat în mod consecvent opinia, prin intermediul Comitetului Regiunilor, în favoarea unei UE mai integrate, cu o guvernanta efecă,
1. consideră că a trecut epoca în care crizele se puteau gestiona prin decizii ad-hoc și progresive, deoarece o astfel de gestionare nu face decât să conducă la adoptarea unor măsuri deseori insuficiente și tardive; este convins că este momentul oportun pentru a reflecta serios la modurile în care de pot elimina neajunsurile guvernantei Uniunii Europene printr-o revizuire cuprinzătoare și profundă a Tratatului de la Lisabona; consideră că între timp se pot aplica soluții pe termen scurt și mediu, prin exploatarea întregului potențial al tratatelor existente;
 2. menționează că reforma Uniunii ar trebui să conducă înspre modernizarea acesteia, prin crearea unor noi instrumente, a unor noi capacități europene efecă, și prin democratizarea în mai mare măsură a proceselor decizionale, nu înspre renaționalizarea ei prin amplificarea interguvernamentalismului;

Joi, 16 februarie 2017

3. subliniază faptul că un sondaj Eurobarometru recent arată că, contrar părerilor care circulă, cetățenii UE rămân pe deplin conștienți de importanța unor soluții europene reale ⁽¹⁾, pe care le sprijină, printre altele, în domeniile securității, apărării și migrației;
4. observă cu mare îngrijorare proliferarea subgrupurilor de state membre ce subminează unitatea Uniunii, cauzând o lipsă de transparență, și reduc, totodată, încrederea cetățenilor; consideră că formatul adecvat pentru desfășurarea discuției privind viitorul Uniunii este UE-27; subliniază că fragmentarea discuției în diferite formate sau grupuri de state membre ar fi contraproductivă;
5. subliniază că o reformă democratică amplă a tratatelor trebuie să fie realizată doar în urma unei reflecții cu privire la viitorul UE și a unui acord asupra unei viziuni pentru generațiile actuale și viitoare de cetățeni europeni, care să conducă la o convenție care să garanteze incluziunea, grație alcătuirii sale din reprezentanți ai parlamentelor naționale, ai guvernelor tuturor statelor membre, ai Comisiei și ai Parlamentului European, ai organelor consultative ale UE, cum ar fi Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European, și care să asigure, totodată, platforma potrivită pentru o astfel de reflecție și colaborarea cu cetățenii europeni și cu societatea civilă europeană;

Să punem capăt „Europei à la carte”

6. regretă că, de fiecare dată când Consiliul European decide să aplice metode de tip interguvernamental și să ocolească „metoda Uniunii” definită în tratate, acest lucru nu numai că duce la elaborarea mai puțin eficace a politicilor, ci contribuie și la lipsa tot mai mare de transparență, responsabilitate democratică și control democratic; consideră că se poate imagina o metodă diferențiată doar ca o etapă temporară pe calea unei elaborări mai eficace și mai integrate a politicilor UE;
7. consideră că „metoda Uniunii” este singura metodă de legiferare democratică care asigură că sunt luate în considerare toate interesele implicate, în special interesul european comun; prin „metoda Uniunii” înțelege procedura legislativă prin care Comisia, în cadrul competențelor sale de organ executiv, propune acte legislative, Parlamentul și Consiliul, reprezentând cetățenii și, respectiv, statele membre, decid prin vot cu majoritate, obligațiile de unanimitate în cadrul Consiliului devenind excepții absolute, iar Curtea de Justiție supraveghează și asigură controlul judiciar suprem; insistă ca „metoda Uniunii” să fie respectată, chiar și în situațiile de urgență;
8. consideră esențial, în aceste împrejurări, să reafirme misiunea „de creare a unei uniuni tot mai profunde între popoarele Europei” (articolul 1 din TUE) pentru a atenua orice tendință de destrămare și să explice din nou scopurile istorice, politice și morale ale Uniunii Europene, precum și caracterul său constituțional;
9. recomandă ca cerințele pentru stabilirea unei cooperări consolidate și structurate să fie mai puțin restrictive, printre altele, prin reducerea numărului minim de state membre participante;
10. propune ca următoarea revizuire a tratatelor să raționalizeze actualele diferențieri dezordonate prin încetarea sau, cel puțin, restrângerea drastică a practicii ce constă în acordarea către statele membre luate individual a unor clauze de neparticipare, a unor clauze de participare și a unor excepții la nivelul dreptului primar al U;
11. recomandă să se definească și să se elaboreze un parteneriat, pentru a stabili un cerc de parteneri în jurul UE pentru statele care nu pot sau nu vor să adere la Uniune, dar care doresc totuși să aibă o relație strânsă cu aceasta; consideră că această relație ar trebui să presupună și obligații legate de drepturile aferente, cum ar fi o contribuție financiară și, încă și mai important, respectarea valorilor fundamentale ale Uniunii și a statului de drept;
12. consideră că ar trebui să fie păstrat cadrul instituțional unic pentru a realiza obiectivele comune ale UE și pentru a garanta principiul egalității tuturor cetățenilor și statelor membre;

Retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană

13. remarcă că acest nou tip de parteneriat ar putea să reprezinte una dintre soluțiile posibile prin care să se respecte voința majorității cetățenilor Regatului Unit de a părăsi UE; subliniază că retragerea Regatului Unit, unul dintre cele mai mari state membre și cel mai mare stat membru care nu face parte din zona euro, afectează soliditatea și echilibrul instituțional al Uniunii;

⁽¹⁾ Sondaj Eurobarometru standard 84 – toamna 2015 și sondaj Eurobarometru special al PE – iunie 2016.

Joi, 16 februarie 2017

14. reafirmă faptul că elementele constituționale ale Uniunii, în special integritatea pieței unice și faptul că aceasta nu poate fi separată de cele patru libertăți fundamentale ale Uniunii (libera circulație a capitalurilor, a persoanelor, a mărfurilor și a serviciilor), sunt piloni esențiali, indivizibili ai Uniunii, asemenea existenței statului de drept, garantate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene; reafirmă faptul că această unitate constituțională nu poate fi anulată în timpul negocierilor privind ieșirea Regatului Unit din Uniune;

15. solicită ca sediile Autorității Bancare Europene și ale Agenției Europene pentru Medicamente, ambele situate la Londra, să fie mutate într-un alt stat membru, având în vedere opțiunea cetățenilor Regatului Unit de a părăsi UE;

O nouă guvernare economică pentru creștere economică, coeziune socială și stabilitate financiară

16. este profund preocupat de divergențele economice și sociale crescânde și de lipsa de reformă economică și de stabilitate financiară a uniunii economice și monetare (UEM), precum și de faptul că economiile multor state membre și-au pierdut din competitivitate, această situație fiind generată mai ales de lipsa unei politici fiscale și economice comune; consideră, prin urmare, că politica fiscală și economică comună ar trebui să devină o competență partajată între Uniune și statele membre;

17. consideră că, în forma lor actuală, Pactul de stabilitate și de creștere și clauza necoresponsabilității financiare (articolul 125 din TFUE) nu îndeplinesc, din nefericire, obiectivele preconizate; consideră că UE trebuie să respingă încercările de a reveni la politicile naționale protecționiste și că ar trebui să fie în continuare o economie deschisă și în viitor; avertizează că acest lucru nu se poate realiza prin destrămarea modelului social;

18. remarcă, în plus, că sistemul actual nu asigură în suficientă măsură asumarea răspunderii la nivel național pentru recomandările specifice fiecărei țări; este interesat, în acest sens, de potențialul oferit de Consiliul bugetar european și de misiunea sa viitoare de a consilia Comisia cu privire la orientările fiscale care ar fi adecvate pentru zona euro în ansamblu;

19. este pe deplin conștient de necesitatea de a revizui eficacitatea numeroaselor măsuri recente de gestionare a crizelor adoptate de UE și de a codifica în dreptul primar anumite proceduri decizionale, precum și de necesitatea de a consolida temeiurile juridice ale noului cadru de reglementare a sectorului financiar; este de acord cu Raportul celor cinci președinți în ceea ce privește faptul că „metoda deschisă de coordonare” nu funcționează ca temei al strategiei economice a Europei;

20. propune, prin urmare, ca, pe lângă Pactul de stabilitate și creștere, să se adopte un „cod de convergență” ca act juridic printr-o procedură legislativă ordinară, care să stabilească obiective în materie de convergență (de exemplu, pentru fiscalitate, piața muncii, investiții, productivitate, coeziune socială, capacități administrative și de bună guvernare); insistă asupra faptului că, în cadrul guvernării economice, respectarea codului de convergență ar trebui să fie condiția pentru participarea deplină la capacitatea bugetară a zonei euro și solicită fiecărui stat membru să prezinte propuneri privind modul în care pot îndeplini criteriile codului de convergență; subliniază că standardele și stimulentele fiscale sunt stabilite în rezoluția sa referitoare la capacitatea bugetară pentru zona euro;

21. consideră că o dimensiune socială puternică este indispensabilă pentru o UEM cuprinzătoare și că articolul 9 din TFUE nu este, în forma sa actuală, suficient pentru a garanta un echilibru just între drepturile sociale și libertățile economice; solicită, prin urmare, ca aceste drepturi să capete o importanță egală și să se mențină dialogul dintre partenerii sociali;

22. solicită să se integreze Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare (Pactul bugetar) în cadrul juridic al UE și, de asemenea, să se încorporeze în dreptul UE mecanismul european de stabilitate (MES) și Fondul unic de rezoluție, pe baza unei evaluări cuprinzătoare a aplicării acestora și sub controlul democratic corespunzător al Parlamentului, pentru a se asigura că responsabilitatea și controlul le revin celor care contribuie la acestea; solicită, de asemenea, să se dezvolte în continuare conferința interparlamentară prevăzută la articolul 13 din Pactul bugetar, pentru a permite purtarea unor discuții substanțiale și oportune între Parlamentul European și parlamentele naționale, acolo unde este necesar;

23. consideră că, pentru a crește stabilitatea financiară, a atenua șocurile transfrontaliere asimetrice și simetrice, a reduce efectele recesiunii și a asigura un nivel corespunzător de investiții, zona euro are nevoie de o capacitate fiscală bazată pe resurse proprii veritabile și de o trezorerie europeană dotată cu capacitatea de a se împrumuta; constată că această trezorerie ar trebui să fie integrată Comisiei și să se supună controlului democratic exercitat de Parlament și de Consiliu și obligației de responsabilitate democratică față de aceste instituții;

Joi, 16 februarie 2017

24. subliniază că, deoarece respectarea legislației este esențială pentru funcționarea uniunii economice și monetare (UEM), sunt necesare funcții executive mai puternice decât cele exercitate în prezent de Comisie și/sau Eurogrup, precum și realizarea unui control democratic complet și atingerea unui echilibru democratic prin implicarea Parlamentului European în toate aspectele legate de UEM; consideră că, pentru a îmbunătăți asumarea răspunderii, trebuie să se asigure, în paralel, răspunderea la nivelul la care sunt luate sau puse în aplicare deciziile, parlamentele naționale controlând guvernele naționale, iar Parlamentul European controlând executivul european;

25. solicită, prin urmare, ca autoritatea executivă să se concentreze în cadrul Comisiei în funcția de ministru de finanțe al UE, prin înzestrarea Comisiei cu competența de a formula și de a pune în aplicare o politică economică comună la nivelul UE, care să îmbine instrumente macroeconomice, fiscale și monetare și să fie susținută de o capacitate fiscală a zonei euro; consideră că ministrul de finanțe ar trebui să fie răspunzător pentru funcționarea mecanismului european de stabilitate și a altor fonduri mutuale, inclusiv pentru capacitatea bugetară, și să fie reprezentantul extern unic al zonei euro în cadrul organizațiilor internaționale, în special al celor din sectorul financiar;

26. consideră că este necesar ca ministrului de finanțe să i se atribuie competențe corespunzătoare de a interveni pentru a monitoriza codul de convergență și competența de a utiliza stimulentele fiscale prezentate mai sus;

27. consideră că este necesar ca, fără a aduce atingere sarcinilor Sistemului European al Băncilor Centrale, să se acorde Mecanismului european de stabilitate (MES) posibilitatea de a juca rolul de prim creditor de ultimă instanță pentru instituțiile financiare aflate sub supravegherea directă a Băncii Centrale Europene; în plus, consideră că este necesar ca Banca Centrală Europeană să se bucure de competențele depline ale unei rezerve federale, păstrându-și, totodată, independența;

28. solicită, în cele din urmă, ca uniunea bancară și uniunea piețelor de capital să fie finalizate cât mai curând posibil, pe baza unui calendar accelerat;

29. consideră că este necesar să se elimine unanimitatea în cazul anumitor practici fiscale, pentru a permite UE să protejeze funcționarea echitabilă și armonioasă a pieței interne și pentru a evita adoptarea unor politici fiscale dăunătoare de către statele membre; solicită ca combaterea evaziunii fiscale, a sustragerii de la obligațiile fiscale și a paradisurilor fiscale să devină un obiectiv fundamental al Uniunii Europene;

Noi provocări

30. recunoaște necesitatea geopolitică, economică și de mediu a creării unei veritabile uniuni energetice europene; subliniază faptul că schimbările climatice reprezintă una dintre provocările globale esențiale cu care se confruntă UE; subliniază, în plus față de necesitatea de a ratifica integral și a pune în aplicare Acordul de la Paris, precum și de a adapta în consecință obiectivele și acțiunile obligatorii ale UE în domeniul schimbărilor climatice, că constrângerea potrivit căreia apolitică UE nu trebuie să afecteze dreptul unui stat de a stabili condițiile de exploatare a propriilor resurse energetice, dreptul său de a alege diferite surse de energie și structura generală a aprovizionării sale cu energie [articolul 194 alineatul (2) din TFUE] trebuie să fie modificată, pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a politicilor comune în domeniul protecției mediului și a energiilor regenerabile;

31. subliniază faptul că dezvoltarea de noi resurse regenerabile de energie ar trebui integrată în tratate, ca obiectiv principal atât al Uniunii, cât și al tuturor statelor membre;

32. observă că tratatele prevăd multe posibilități de creare a unui sistem de gestionare a migrației și a azilului uman și funcțional, care să includă paza europeană de frontieră și de coastă, și salută progresele înregistrate în această privință; consideră, cu toate acestea, că tratatele, în special articolul 79 alineatul (5) din TFUE, sunt prea restrictive în ceea ce privește alte aspecte ale migrației, îndeosebi instituirea unui veritabil sistem european de migrație legală; subliniază că viitorul sistem de migrație al UE trebuie să fie compatibil cu ajutorul său extern și cu politica sa externă și să unifice criteriile naționale de acordare a azilului și de acces pe piața muncii; insistă asupra faptului că Parlamentul trebuie să își exercite controlul democratic asupra punerii în aplicare a controlului la frontiere, a acordurilor cu țări terțe, inclusiv a celor referitoare la cooperarea în materie de readmisie și returnare, a politicilor privind azilul și migrația și că apărarea securității naționale nu poate fi folosită ca pretext pentru a se sustrage de la aplicarea măsurilor europene;

33. consideră că, având în vedere intensitatea amenințării teroriste, este necesar ca UE să-și îmbunătățească capacitatea de combatere a terorismului și a criminalității organizate internaționale; subliniază că, pe lângă consolidarea coordonării între autoritățile și agențiile competente ale statelor membre, Eurojust și Europol trebuie să dobândească competențe și capacități reale de investigație și urmărire penală, eventual prin transformarea acestora într-un veritabil Birou european de investigație și de combatere a terorismului, supus unui control parlamentar corespunzător;

Joi, 16 februarie 2017

34. conchide că diferitele atacuri teroriste care au avut loc pe teritoriul Europei au demonstrat că securitatea ar fi mai bine asigurată dacă nu ar ține de competența exclusivă a statelor membre; propune, prin urmare, ca securitatea să devină o competență partajată, pentru a facilita crearea unei capacități europene de investigație și de informații în cadrul Europol, sub controlul sistemului judiciar; menționează că, între timp, în temeiul articolului 73 din TFUE, nimic nu împiedică statele membre să creeze acest tip de cooperare între serviciile proprii;

Consolidarea politicii noastre externe

35. își exprimă regretul, astfel cum a afirmat în Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la îmbunătățirea funcționării Uniunii Europene valorificând potențialul Tratatului de la Lisabona, că UE nu a făcut mai multe progrese în ceea ce privește dezvoltarea capacității sale de a conveni și de a pune în aplicare politica externă și de securitate comună (PESC); constată că eforturile sale de inițiere a unei politici de securitate și apărare comune nu au fost încununate de mult succes, în special în ceea ce privește repartizarea costurilor și a responsabilităților;

36. remarcă faptul că numai prin consolidarea politicii externe și de securitate comune poate UE să ofere răspunsuri credibile la noile amenințări și provocări la adresa securității, și astfel să combată terorismul și să consolideze pacea, stabilitatea și ordinea în zonele din vecinătatea sa;

37. consideră, reafirmând, totodată, că ar putea și ar trebui să fie realizate mai multe progrese în temeiul Tratatului de la Lisabona, inclusiv în ceea ce privește recurgerea la dispozițiile care permit luarea deciziilor prin vot cu majoritate calificată, că Înalțul Reprezentant/Vicepreședintele ar trebui să fie numit ministru al afacerilor externe al Uniunii și să fie sprijinit în eforturile sale de a deveni principalul reprezentant extern al Uniunii Europene în cadrul forurilor internaționale, nu în ultimul rând la nivelul ONU; consideră că ministrul afacerilor externe ar trebui să fie în măsură să numească înlocuitori politici; propune să se revizuiască funcționalitatea actualului Serviciu European de Acțiune Externă, inclusiv necesitatea unor resurse bugetare corespunzătoare;

38. evidențiază necesitatea creării fără întârziere a unei uniuni europene a apărării, pentru a întări apărarea teritoriului UE, fapt care, în cadrul unui parteneriat strategic cu NATO, i-ar permite Uniunii să acționeze independent în operațiunile din afara granițelor sale, în principal în vederea instaurării stabilității în zonele din vecinătatea sa și, astfel, ar îmbunătăți rolul UE de garant al propriei sale apărări și de furnizor al securității proprii, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite. atrage atenția asupra inițiativei franco-germane din septembrie 2016, precum și a inițiativei italiene din august 2016, care aduc contribuții utile la această problemă; subliniază faptul că Parlamentul European trebuie să fie pe deplin implicat în toate etapele creării uniunii europene a apărării și să aibă dreptul de aprobare în cazul operațiunilor din afara granițelor; având în vedere relevanța acesteia, tratatele ar trebui să prevadă în mod expres posibilitatea de a crea o uniune europeană a apărării; în plus, pe lângă Serviciul European de Acțiune Externă, ar trebui creată o Direcție Generală Apărare (DG Apărare), responsabilă de aspectele interne ale politicii de securitate și apărare comune;

39. subliniază necesitatea creșterii resurselor destinate politicii externe și de securitate comune, pentru a se asigura o repartizare mai echitabilă a costului operațiunilor militare efectuate în cadrul politicii de securitate și de apărare comune și al uniunii europene a apărării;

40. propune crearea unui Birou european de informații în scopul de a sprijini PESC;

Apărarea drepturilor fundamentale

41. reafirmă că Comisia este gardianul tratatelor și al valorilor Uniunii menționate la articolul 2 din TUE; concluzionează, în urma mai multor încălcări posibile ale valorilor Uniunii în diferite state membre, că procedura actuală prevăzută la articolul 7 din TUE este deficitară și greoaie;

42. subliniază că respectarea și apărarea valorilor fundamentale ale UE reprezintă piatra de temelie a Uniunii Europene, în calitate de comunitate bazată pe valori, și unește statele membre;

43. propune modificarea articolului 258 din TFUE pentru a permite în mod explicit Comisiei să adopte „măsuri pentru încălcările sistemice” împotriva statelor membre care încalcă valorile fundamentale; înțelege prin „măsurile pentru încălcările sistemice” gruparea unei serii de măsuri individuale corelate, aplicate în caz de încălcare, care sugerează o încălcare gravă și persistentă a articolului 2 din TUE de către un stat membru;

44. propune să se extindă dreptul tuturor persoanelor fizice și juridice, afectate în mod direct și individual de o acțiune, de a intenta acțiuni în fața Curții Europene de Justiție pentru presupuse încălcări ale Cartei drepturilor fundamentale, fie de către instituțiile UE, fie de către un stat membru, prin modificarea articolelor 258 și 259 din TFUE;

Joi, 16 februarie 2017

45. recomandă eliminarea articolului 51 din Carta drepturilor fundamentale și transformarea Cartei într-o Declarație a Drepturilor Uniunii;

46. mai mult, consideră că cetățenii ar trebui să dispună de mai multe instrumente ale democrației participative la nivelul Uniunii; propune, prin urmare, să se evalueze introducerea, în cadrul tratatelor, a dispoziției referitoare la un referendum european cu privire la aspectele relevante pentru acțiunile și politicile Uniunii;

Mai multă democrație, transparență și responsabilitate

47. propune transformarea Comisiei în principala putere executivă sau în guvernul Uniunii, cu scopul de a consolida „metoda Uniunii”, crescând transparența și îmbunătățind eficiența și eficacitatea acțiunilor întreprinse la nivelul Uniunii Europene;

48. își reiterează solicitarea ca dimensiunea noii Comisii să fie redusă în mod semnificativ, iar numărul vicepreședinților acesteia să fie redus la doi: ministrul de finanțe și ministrul de externe; recomandă să se aplice aceeași reducere în cazul Curții de Conturi;

49. salută noua procedură încununată de succes prin care partidele politice europene își promovează principalii candidați în funcția de Președinte al executivului european, ales de Parlamentul European la propunerea Consiliului European, dar consideră că aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a candida oficial în toate statele membre la următoarele alegeri;

50. subliniază că implicarea cetățenilor în procesul politic din țara lor de rezidență contribuie la consolidarea democrației europene și, prin urmare, solicită ca drepturile electorale ale cetățenilor care au reședința într-un stat membru în care nu sunt resortisanți, astfel cum este prevăzut la articolul 22 din TFUE, să fie extinse pentru a ca aceștia să poată participa la toate alegerile rămase;

51. susține decizia Consiliului European din 28 iunie 2013 de instituire a unui sistem care să facă posibilă, înaintea tuturor alegerilor pentru Parlamentul European, realocarea obiectivă, echitabilă, durabilă și transparentă a locurilor între statele membre, respectându-se principiul proporționalității degresive și ținându-se totodată seama de orice modificare a numărului statelor membre și a tendințelor demografice;

52. reamintește numeroasele apeluri în favoarea unui sediu unic al Parlamentului European, date fiind valoarea simbolică a acestei schimbări și economiile efective pe care le-ar genera;

53. își reiterează solicitarea privind un sediu unic al Parlamentului European, precum și angajamentul de a iniția o procedură de revizuire ordinară a tratatelor în conformitate cu articolul 48 din TUE, cu scopul de a propune modificarea articolului 341 din TFUE și a Protocolului nr. 6 pentru a permite Parlamentului să decidă cu privire la stabilirea sediului său și organizarea sa internă;

54. propune ca toate configurațiile Consiliului și Consiliul European, să fie transformate într-un Consiliu al Statelor, în cadrul căruia principala responsabilitate a Consiliului European ar fi să confere orientare și coerență celorlalte formațiuni;

55. consideră că, în calitate de două camere a autorității legislative a UE, Consiliul și formațiunile sale specializate ar trebui, în interesul specializării, profesionalismului și continuității, să înlocuiască practica Președinției prin rotație timp de șase luni cu un sistem de președinți permanenți, aleși din cadrul său; sugerează că deciziile Consiliului ar trebuie luate de către un Consiliu legislativ unic, iar actualele formațiuni legislative specializate ale Consiliului ar trebui transformate în organisme pregătitoare, similare cu comisiile din PE;

56. sugerează ca statele membre să aibă posibilitatea de a stabili cine să le reprezinte în formațiunile specializate ale Consiliului, indiferent că este vorba de reprezentanți ai parlamentelor naționale, ai guvernelor lor sau de reprezentanți ai ambelor instituții;

57. subliniază că, în urma creării funcției de ministru de finanțe al UE, Eurogrupul ar trebui considerat drept formațiune specializată oficială a Consiliului, având funcții legislative și de control;

58. solicită să se reducă și mai mult procedurile de vot în cadrul Consiliului, pentru a se trece de la unanimitate, în toate cazurile în care este aplicată încă, de exemplu, în materie de afaceri externe și de apărare, chestiuni fiscale și politică socială, la majoritatea calificată, să se transforme procedurile legislative speciale existente în proceduri legislative ordinare și să se înlocuiască integral procedura de consultare prin codecizie între Parlament și Consiliu;

Joi, 16 februarie 2017

59. consideră că, în contextul consolidării guvernancei zonei euro, ar trebui să se acorde respectul cuvenit intereselor statelor membre care încă nu fac parte din zona euro (în faza de preaderare);

60. recunoaște rolul important jucat de parlamentele naționale în actuala ordine instituțională a Uniunii Europene, mai ales rolul lor în transpunerea legislației UE în dreptul intern și rolul pe care acestea l-ar juca atât în controlul ex-ante, cât și în controlul ex-post al deciziilor legislative și al opțiunilor de politică ale reprezentanților lor în Consiliu, inclusiv în formațiunile lui specializate; recomandă, prin urmare, să se completeze și să se consolideze competențele parlamentelor naționale prin introducerea unei proceduri a „cartonașului verde”, prin care parlamentele naționale ar putea prezenta propuneri legislative Consiliului spre examinare;

61. cu toate că respectă rolul parlamentelor naționale și principiul subsidiarității, recunoaște competențele exclusive ale UE în ceea ce privește politica comercială comună; solicită o delimitare clară a competențelor între Uniune și statele membre în acest sens; constată că această delimitare ar avea efecte pozitive asupra locurilor de muncă și asupra dezvoltării, atât în UE, cât și în cazul partenerilor săi comerciali;

62. propune, în plus, ca, în conformitate cu practica obișnuită în mai multe state membre, ambelor camere ale autorității legislative a Uniunii, Consiliului și, în special, Parlamentului, ca singura instituție aleasă în mod direct de către cetățeni, să li se acorde dreptul de inițiativă legislativă, fără a aduce atingere prerogativei legislative de bază a Comisiei;

63. consideră că, în temeiul articolelor 245 și 247 din TFUE, nu numai Consiliul și Comisia, ci și Parlamentul European ar trebui să aibă dreptul de sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul dacă un membru sau un fost membru al Comisiei Europene își încalcă obligațiile rezultate din tratate, se face vinovat de abateri grave sau nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea funcțiilor sale;

64. insistă asupra necesității de a consolida dreptul de anchetă al Parlamentului și de a acorda Parlamentului puteri specifice reale și clar delimitate care să fie într-o mai mare măsură coerente cu calibrul său politic și cu competențele sale, inclusiv dreptul de a cita martori, de a avea acces deplin la documente, de a face cercetări la fața locului și de a impune sancțiuni în caz de nerespectare;

65. este convins că bugetul UE trebuie să fie dotat cu un sistem de resurse proprii veritabile, bazat pe principii directe precum simplitatea, echitatea și transparența; susține recomandările Grupului la nivel înalt privind resursele proprii legate de diversificarea veniturilor la bugetul Uniunii, inclusiv de noile resurse proprii, astfel încât să se reducă ponderea contribuțiilor bazate pe VNB la bugetul UE pentru ca statele membre să renunțe la abordarea privind profitul echitabil („juste retour”); insistă, în acest context, asupra eliminării treptate a tuturor formelor de rabat;

66. propune, în acest sens, ca procedurile decizionale privind atât resursele proprii, cât și CFM să treacă de la votul în unanimitate la votul cu majoritate calificată, creând astfel o codecizie reală între Consiliu și Parlament în toate chestiunile bugetare; în plus, își reia solicitarea ca CFM să coincidă cu mandatul Parlamentului și cu cel al executivului european și insistă ca bugetele tuturor agențiilor Uniunii să devină parte integrantă a bugetului UE;

67. subliniază că este necesar să se recurgă la procedura legislativă ordinară pentru adoptarea Regulamentului privind CFM, cu scopul de a alinia acest proces la procesul decizional utilizat pentru adoptarea aproape a tuturor programelor multianuale UE, inclusiv a pachetelor financiare aferente acestora, precum și pentru adoptarea bugetului UE; consideră că procedura de aprobare privează Parlamentul de puterea de decizie pe care acesta o exercită în procesul de adoptare a bugetelor anuale, în timp ce regula unanimității în cadrul Consiliului înseamnă că acordul convenit reprezintă cel mai mic numitor comun, fiind motivat de dorința de a evita vetoul unui singur stat membru.

68. constată că lista instituțiilor stabilită la articolul 13 din TUE este diferită de cea stabilită la articolul 2 din Regulamentul financiar; consideră că Regulamentul financiar reflectă deja practica în vigoare;

69. constată că există o serie de exemple în care litera TFUE diferă de practica și spiritul tratatului; consideră că aceste incoerențe trebuie corectate în conformitate cu principiile democrației și transparenței;

Joi, 16 februarie 2017

70. reamintește că fiecare instituție prevăzută la articolul 2 litera (b) din Regulamentul financiar dispune de autonomie în execuția propriei secțiuni din buget, în temeiul articolului 55 din Regulamentul financiar; atrage atenția asupra faptului că această autonomie presupune, de asemenea, o responsabilitate considerabilă în ceea ce privește utilizarea fondurilor alocate;

71. subliniază că pentru a se asigura o supraveghere efectivă a modului în care instituțiile și organismele execută bugetul UE sunt necesare o cooperare de bună-credință și mai eficace cu Parlamentul și o transparență totală în ceea ce privește utilizarea fondurilor; precum și un document anual de monitorizare din partea fiecărei instituții cu privire la recomandările formulate de Parlament în cadrul procedurii de descărcare de gestiune; regretă faptul că Consiliul nu respectă această procedură și consideră că această situație, care durează de mult timp, nu este justificată și subminează reputația întregii Uniuni;

72. remarcă faptul că procedura de acordare a descărcării de gestiune separat pentru fiecare instituție și organism al Uniunii este o practică care se aplică de mult timp și care a fost instituită pentru a garanta transparența și responsabilitatea democratică în fața contribuabililor Uniunii și reprezintă o modalitate de verificare a relevanței și transparenței în utilizarea fondurilor UE; subliniază că acest lucru garantează efectiv dreptul și obligația Parlamentului de a controla întregul buget al Uniunii; reamintește punctul de vedere exprimat de Comisie în ianuarie 2014 potrivit căruia toate instituțiile, fără excepție, trebuie să participe pe deplin la punerea în practică a observațiilor formulate de Parlament în cadrul exercițiului de descărcare de gestiune și trebuie să coopereze negreșit pentru a asigura buna funcționare a procedurii de descărcare de gestiune;

73. pentru a-i permite Parlamentului să adopte o decizie în cunoștință de cauză privind acordarea descărcării de gestiune, solicită instituțiilor să transmită direct Parlamentului rapoartele lor anuale de activitate și să răspundă integral la întrebările adresate de Parlament în cadrul procesului de descărcare de gestiune;

74. consideră că TFUE trebuie să-i asigure Parlamentului dreptul de control asupra întregului buget al UE, și nu doar asupra părții gestionate de Comisie; solicită insistent, așadar, ca titlul II capitolul 4 (Dispoziții financiare) din TFUE să fie actualizat în consecință, astfel încât toate instituțiile și organismele să fie vizate de drepturile și obligațiile prevăzute în capitolul respectiv și pentru a asigura coerența cu Regulamentul financiar;

75. subliniază că toate statele membre ar trebui să aibă obligația de a depune o declarație anuală în care să explice cum au utilizat fondurile UE;

76. recunoaște rolul crucial pe care îl joacă Curtea de Conturi în garantarea faptului că fondurile europene sunt cheltuite în mod eficient și inteligent, în depistarea cazurilor de fraudă, corupție și utilizare ilegală a fondurilor UE, precum și în formularea de avize profesionale cu privire la modalitățile de îmbunătățire a gestiunii fondurilor UE; reamintește importanța Curții de Conturi ca autoritate publică de control a Uniunii;

77. consideră că, având în vedere importanța rolului care îi revine Curții de Conturi Europene în auditul procesului de colectare și utilizare a fondurilor UE, este absolut necesar ca instituțiile să țină seama pe deplin de recomandările Curții;

78. relevă faptul că dispozițiile referitoare la componența Curții și la procedura de desemnare a membrilor săi sunt prevăzute la articolele 285 și 286 din TFUE; consideră că ar trebui să existe o poziție de egalitate între Parlament și Consiliu la desemnarea membrilor Curții de Conturi, cu scopul de a asigura legitimitatea democratică, transparența și independența deplină a membrilor Curții; invită Consiliul să accepte fără rezerve deciziile adoptate de Parlament în urma audierii candidaților desemnați pentru funcția de membri ai Curții de Conturi;

79. regretă faptul că unele proceduri de desemnare a membrilor au dus la conflicte între Parlament și Consiliu în ceea ce privește candidații; subliniază că, astfel cum prevede tratatul, Parlamentului îi revine obligația de a evalua candidații; subliniază că astfel de conflicte ar putea afecta bunele relații de colaborare întreținute de Curte cu instituțiile menționate și ar putea avea efecte negative grave asupra credibilității și, prin urmare, asupra eficacității Curții; consideră că, în spiritul bunele cooperări între instituțiile europene, Consiliul ar trebui să accepte deciziile luate de Parlament în urma audierilor;

Joi, 16 februarie 2017

80. solicită includerea unui temei juridic pentru a stabili care agenții ale Uniunii pot îndeplini funcții executive și de punere în aplicare specifice care să le fie conferite de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu procedura legislativă ordinară;

81. subliniază că, în conformitate cu tratatele, Parlamentul acordă Comisiei descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului; consideră că, deoarece toate instituțiile și organele UE își gestionează bugetele în mod independent, Parlamentul ar trebui să dobândească competența explicită de a acorda descărcarea de gestiune tuturor instituțiilor și organelor UE, iar acestea ar trebui să fie obligate să coopereze pe deplin cu Parlamentul;

82. consideră, în cele din urmă, că actuala procedură de ratificare a tratatelor este prea rigidă pentru a se potrivi unei entități supranaționale, așa cum este Uniunea Europeană; propune să se prevadă posibilitatea ca modificările tratatelor să intre în vigoare după ratificarea lor cu majoritate calificată de patru cincimi din statele membre și după aprobarea Parlamentului European, dacă nu prin referendum la nivelul UE;

83. Solicită ca CJUE să dobândească competență deplină asupra tuturor chestiunilor de natură juridică din toate politicile UE, așa cum se cuvine în cazul unui sistem democratic întemeiat pe statul de drept și pe principiul separării puterilor;

Procesul constituent

84. se angajează să joace un rol major în aceste importante evoluții constituționale și este hotărât să își prezinte propriile propuneri de modificare a tratatului în timp util;

85. este de părere că a 60-a aniversare a Tratatului de la Roma ar fi momentul oportun pentru a lansa o reflecție privind viitorul Uniunii Europene și pentru a cădea de acord asupra unei viziuni pentru generațiile actuale și viitoare de cetățeni europeni care să conducă la o convenție cu scopul de a pregăti Uniunea Europeană pentru deceniile următoare;

o

o o

86. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Băncii Centrale Europene, Curții de Conturi, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.
